

מסורת השי"ס

(א) וְלֵעֵל טו: קָטָן לָקָח
קִדְשָׁם טו: (ב) לָקָח קָטָן:
(ג) לָקָח טו: (ד) וְדִלֵּי לֵל:
(ה) וְלֵעֵל כּו: קִדְשָׁם טו:
(ו) לָקָח טו: טו: (ז) וְלֵעֵל
טו: מִד: טו:
(ח) לָקָח טו: טו:
קִדְשָׁם טו: (ט) שֶׁמֶשׁ לֵל:
קִדְשָׁם טו: (י) וְיִר טו:
לָקָח טו: דִּיחַ מִתּוֹכָם
וְחִסּוֹ כִּסְמִים טו: דִּיחַ
וְחִסּוֹ (כ) וְדִרְסִים טו:
(ל) לָקָח טו: (מ) וְיִר
יִשְׁלֵחַ מִתּוֹכָם טו: (נ) וְיִר
יִשְׁלֵחַ מִתּוֹכָם טו:
דִּיחַ עֲבָדָם, (ס) וְחִסּוֹ
טו: (ע) לֵל טו: הַמִּשְׁכָּה
טו: (פ) וְיִר טו:
טו: דִּיחַ עֲבָדָם מִיִּשְׁרָאֵל

תורה אור השלם

ו. וְבַת בְּהֵן כִּי תִהְיֶה
אֲלֶמְנָה וְגִרְשָׁה וְדָרַע אֵין
לָהּ וְשִׁכְבָּה אֶל בֵּית אָבִיהָ
כְּנַעֲוִיָּהּ מִלְחָם אָבִיהָ
תֹּאכַל וְכָל יָרֵךְ לֹא יֹאכַל
בָּהּ: וַיִּקְרָא כֹה יֵץ

גליון הש"ס

נב' ה"ז בין שבועה
פסלה. ע"ן לקמן עו ע"א
תד"ה ר"י יוסף אחר
כמה: שם ראב"ד ר"י
יוסף פשוט ר"ש מנין
לעובר בוכבים וכו'. לקמן
שם ע"ב ונכוסה דף ע'
ע"ב ונקדושין דף עה ע"ב
לחא מחסו ר"י שםעל:

הגהות הב"ח

(א) גמ' דאמר ר' יוחנן
משום ר' שמעון. גי' עין
כדף סה ע"ב דמשמע
מדברי הוסוסות דגרסי
רבי ישמעאל ע"פ ד"ה
כמאן כרע: (ב) סה ילא
רקא א"ל הווי כיהושע:
(ג) תוב' ד"ה עשה יס'
דכו מייירו ממור לא
תפסי ברו קדושין וי"ל
דממזרים:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א) רש"י ד"ה מי שיש לו
ס' כגון ישראלים הוא ס'
מלת ישראלים נמחק ונ"ב
ישראל:

מוסף רש"י

עובר כוכבים ועבר
הבא על נשי ישראל
הולך כשר. דעת אליהו
שנים עשר (בכורוש ח.)
מי שיש לו אלמנות
וגירושין בה. הוא נדי
אין לו זרע ממנו וזה
אל בית אביו מלחם
אניס האכל. דלא פסלה
נתינתו. יצאו עובד
ועבד שאין
להם אלמנות וגירושין
בה. שלא תפסלו לו טע
קדושין ויפתחו אין טע
אלמנות עליהן וטענה כי
וכע"ז קפחו סח וקדושין
(שה).

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

בפרק כי"ד (לעיל דף כג.)
 וצד מוכנים לאו בני קדושין
 החמור"ל עם הדומה לחמור
 מצי' (דברים י) ב' אומות לא

וממחייב לאוין דתפסי בהו קדושין אבל הכא
עובד כוכבים ועבד *כיון דלא תפסי בהו
קדושין כחייבי כריתות דמי מיתבי^א עובד
כוכבים ועבד הכא על בת ישראל הולד
ממזר רבי שמעון בן יהודה אומר אין ממזר
אלא ממי שאיסורו איסור ערוה ועגוש כרת
אלא אמר רב יוסף מאן הבל מודים רבי אף
על גב דרבי אומר *אין הדברים הללו אמורים
לדברי ר"ע שהיה עושה חלוצה בערה
וליה לא סבירא ליה בעובד כוכבים ועבד
ממודה *דכי אתא רבי דימי אמר רב יצחק
בר אבדומי משום רבינו עובד כוכבים ועבד
הבא על בת ישראל הולד ממזר רבי אחא
שר הכירה ור' תנחום בריה דרבי חיאי איש
בכפר עכו פרוק הנהו שבוייתא דאתו מארמון
למטבירא הוה חרא דאעברא מעובד כוכבים
ואתו לקמיה דר' אמי אמר להו ר' יוחנן ור'
אלעזר ור' חנינא דאמרי עובד כוכבים ועבד
הבא על בת ישראל הולד ממזר אמר ר'
יוסף *ורבותא למחשב גבירי הא רב ושמואל
בבבבבל ורבי יהושע בן לוי ובר קפרא בארץ
ישראל ואמרי לה חלופי בר קפרא ועיילי
וקני דרום דאמרי *עובד כוכבים ועבד הבא
על בת ישראל הולד כשר אלא אמר רב יוסף
דרכי היא *דכי אתא רב דימי אמר רבי יצחק
בר אבדומי משום רבינו אמרו עובד כוכבים
ועבד הבא על בת ישראל הולד ממזר רבי
יהושע בן לוי אומר הולד מקולקל למאן
אילימא לקהל הא אמר רבי יהושע הולד
כשר אלא לכהונה דמלוהו אמורא דמכשרי
מסדרו שהולך *פגום לכהונה *מזה"ל מאלמנה

ומה אלמנה לכהן גדול שאין איסורה שוה כהן
בככל אינו דין שכנה פגום מה לאלמנה לכהן
הא נמי כיון שנבעלה פסלה ^אדאמר רבי
לעובד כוכבים ועבד הבא על הכהנת ועל
שנאמר יובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה
וכה יצאו עובד כוכבים ועבד שאין להם אלמ
ומאי חזית דסמכת אדרב דימי סמוך אדרבי ד
יהודה הנשיא מורים בה להיתירא ומאן ^אר
מורה בה היתירא דההוא דאיתא לקמיה
ועבד הבא על בת ישראל מהו אמר לך הול
לא יתיבנא קך אמר שימי בר חייא לרב א
רקדא הא קבא והא גמלא והא מדי ולא רק
נון לא יתיבנא ליה ברתי א"ל אי הוה כיהו
אחרני יתיב ליה האי אי מר לא יתיב ליה
קאזיל מקמיה יתיב ביה עיניה ושכיב ואף רב
רב יהודה מורה בה להיתירא דכי אתא לקמיה
גנסבי בת מינך וכי אתא לקמיה דרבא א"ל יאו
בני בי מיכסי לרבה מי שחציו עבד וחציו בן
א"ל השתא עבד כולו אמרי' כשר חציו מיכסי

אָקבאָ ריקאָ. גמל גדול מרקד בתוך קב קטן בד' רגליו כהנה!
דבר מידוש האמת דבריו ותן לך בנך: **לא הוה אויל מקמיה**
וואס צו ישראל שצילו וימורו לא יתנוהו קר. אלמלא לא ממזר
מן העיבור טובכדי הכשרה כמותך צאל ממזרת ושפחה לא
רעה: **כני צי מיכסי.** מקוס: **מרא דשמעטא.** דלמא עובד כו

מה.

ק"ה א מ"י פ"ד מהלכות
אישות ה"ל טו סמג
עסקי מה טוש"ע אה"ע
סימן מד סעיף ט'
ק"ו ב טוש"ע אה"ע סי' ד
סעי' ה וסעיף יט'
ק"ז ג מ"י פ"ח מהלכות
אישות נראה הלכה ב
טוש"ע אה"ע סימן י סעיף
ח:

תוספות ישנים

[illegible]

(א) גראה דליל וכמו האי
דקאמר שבעין התימני דאין
חמור אלא כמי שחייבין עליו
כרת בידו שמים וכו'.

תוס' חד מקמא'

ואם נשא כהן את עבר
ועובר מוכבים הבא על
מידו ישראל מציאין אותה
כידו אבל כנו ינשא
לכהונה כשתחלה שלא
הזהירו כשרת לינשא
לפסולין לכהונה וחצוי
עבר וחצוי כן חורין
שאל על בן ישראל
הולד פנים לכהונה שהיא
עצמה מתחללת ואע"פ
שיש אלוטות וגירושין
לה מצד החיות אלא
כל אלוטות וגירושין מצד